

РЕШЕНИЕ

№ 4793

гр. София, 02.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 10.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на
прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **2450** по описа за **2011**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 156 – 161 от Данъчно -
осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е след подадена от управителя на [фирма] жалба против Ревизионен акт
№/18.11.2010 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП - С., потвърден от
директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. с Решение №
108/20.01.2011 г.

По делото жалбоподателят се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа
жалбата и искането, да бъде отменен ревизионният акт.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОУИ” – С., представляван от
юрисконсулт оспорва жалбата. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура изразява мнение за
неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на представените от ответника и
ангажирани от подателя на жалбата доказателства, приема за установено следното.

Извършването на ревизията на [фирма] е възложено с редовно издадена от началник
на сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. Заповед №
1004072/18.05.2010 г., изменяна последователно със Заповеди № № 1006983/18.08.2010
г. и 1007827/17.09.2010 г. Ревизията е за определяне на задължения по ЗДДС за данъчен
период месец 01.2009 г. и се явява повторна, след като с Решение № 623/30.04.2010 г.
(л. 343) решаващият административен орган е отменил предходен РА - № /28.12.2009 г.
(л. 183) за същия данъчен период. След приключването на новата ревизия е съставен

Ревизионен доклад № 1007827/04.11.2010 г. (л. 43), надлежно връчен, а с дата 18.11.2010 г. е издаден и оспорения в настоящото съдебно производство РА №[ЕИК] от орган по приходите, определен със ЗОКО № К 1007827/08.11.2010 г. Не е признат претендиран данъчен кредит в размер на 49 645, 68 лева, начислен в издадена от [фирма] данъчна фактура № 0....479/14.01.2009 г. с предмет: „покупка на стоки”. Отказът е обоснован със заключението за липса на реална доставка на стоките. За да достигнат до този извод ревизиращите са извършили всеобхватни проверки, включително на дружеството – издател на спорната фактура. Събраните доказателства са анализирани подробно в РД и са възприети от издателя на ревизионния акт.

От страна на жалбоподателя в настоящото производство е ангажирана съдебносчетоводна експертиза, заключението на която е прието по делото, след като не бе оспорено от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществото на спора.

Решение № 108/20.01.2011 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., с което се е произнесъл по жалбата срещу РА е валидно, като постановено в срока, определен в чл. 155, ал. 1 ДОПК (в редакцията до 15.02.2011 г.)

Подадената до Съда жалба от пряко заинтересованото юридическо лице е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество.

Спорът по съществото си е правен и касае законосъобразността на отказа да бъде признато право на данъчен кредит в размер на 49 645, 68 лева, начислен в издадена от [фирма] данъчна фактура № 0....479/14.01.2009 г.

Обективно установените факти и обстоятелства, така както са описани в РД и са коментирани в решението на директора на Дирекция „ОУИ” – С. са, че: фактура № 0....479/14.01.2009 г. е издадена от [фирма] въз основа на договор с [фирма] от 14.01.2009 г. и има за предмет доставка на мъжки и дамски тениски и бельо; в счетоводството на доставчика фактурата е отразена в отчетните регистри по ЗДДС, данъкът е отразен счетоводно като задължение към Бюджета, отразени са приходи от продажби по кредита на с/ка 702, а стоките са изписани от с/ка 304 „стоки”, но по с/ка 501 „каса”, за м. 01.2009 г. няма отразено постъпление на сума по фактура № 0....479/14.01.2009 г.; представен е касов бон за постъпление в брой, с дата 06.02.2009 г.; в счетоводството на [фирма] също е било отразена покупка на стоки от [фирма]; закупените стоки са били предмет на последваща продажба към регистрирано в Румъния търговско дружество – SC A. SRL” и са били фактурирани с фактура № 12/14.01.2009 г. като 482 броя палети бельо, но стоките не са били получени от румънската фирма. Според вещото лице (л. 453) представените счетоводни документи не позволяват да бъде установено наличие на плащане от страна на получателя [фирма] на документираната във фактурата цена.

Жалбата е неоснователна.

Ограничението за приспадане на данъчен кредит, така както е предвидено в чл. 70, ал. 1 ЗДДС е приложимо, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 от същия закон, в шест хипотези (чл. 70, ал. 1, т.т. 1 - 6). Извън тези случаи, ал. 5 на чл. 70 определя, че не е налице право на данъчен кредит тогава, когато данъкът е начислен неправомерно. Правомерността на начисляване на данъка е обвързано с наличието на облагаема доставка на стока или на услуга. Дефиниция за облагаема доставка дава чл. 12, ал. 1 ЗДДС - всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е

извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Щом като доставката е облагаема и възмездна, тя подлежи на облагане с ДДС – чл. 2, т. 1. По определението на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като за приспадането е необходимо данъкът да е станал изискуем. Изискуемостта на данъка пък е предпоставена от доказателства за неговото начисляване на датата на възникване на данъчно събитие (чл. 25, ал. 1, ал. 2) за извършена доставка с място на изпълнение на територията на страната, чрез съставяне на редовно издадена данъчна фактура. В крайна сметка на доказване подлежи това, дали доставката, която е документирана в данъчната фактура е реално извършена. За установяването на това обстоятелство органите по приходите са проследили по т. нар. „верига” движението на отразените във фактурата стоки, като са достигнали до правилния извод, че от страна на дружеството – жалбоподател не е доказан фактът на получаването им от доставчика. Основание за това дава от една страна липсата на доказателства за произхода на стоките, предмет на доставката, както и за действителното им предаване на [фирма] и от друга – недоказаност на твърдението, че същите стоки са били предмет на вътреобщностна доставка към Румъния. Жалбоподателят, в условията на насрещно доказване не опроверга констатациите на ревизиращите.

В заключение, оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, в съответствие с изискванията за форма. Същият е законосъобразен и обоснован. Постановен е в резултат на правилно прилагане и тълкуване на приложимите материалноправни разпоредби на ЗДДС.

Изходът на съдебния спор определя заявената от ответника претенция за юрисконсултско възнаграждение като основателна. Жалбоподателят дължи да заплати на ответника, предвид текста на изр. трето, ал. 1 на чл. 161 ДОПК, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата от 1 443 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против Ревизионен акт №18.11.2010 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА [фирма] – ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], блок 430, вход „А”, ап. 40, представлявано от Г. Х. И. да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” - С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 443 лв. (хиляда четиристотин и четиридесет и три лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

